

DOI <https://doi.org/10.32782/2415-8151.2023.29-30.20>

УДК 159.53.7::687-028

ОПТИМІЗАЦІЯ ОСОБИСТОГО ІМІДЖУ: КІЛЬКІСНІ ЗМІНИ МОДИФІКАЦІЇ ЗАЧІСКИ ТА МАКІЯЖУ

Забора Володимир Анатолійович

*Старший викладач кафедри режисури шоу, естради та свята
факультету театру, кіно та естради*

*Київського національного університету культури та мистецтва, Київ, Україна,
e-mail: vladimause@ukr.net, orcid: 0000-0001-6273-5430*

Анотація. **Мета роботи** – розкрити зміни в особистому іміджі, які зумовлені окремими модифікаціями зачіски та макіяжу. **Методологія дослідження** передбачає огляд кількісних досліджень модифікацій зачіски й макіяжу, що відображають соціально-психологічні трансформації носія. Використано аксіоматичний підхід до пошукового аналізу вторинних джерел.

Науковою новизною дослідження є синтез психологічних та естетичних результатів дизайну стилю обличчя, досягнутих за допомогою макіяжу й зачіски. Висвітлено багатомірний вплив використання різних методів неінвазивної модифікації обличчя, що суттєво впливають на загальний імідж особистості та її самоефективність. Дослідження в просторі психоестетики є важливим складником для розуміння стильового рішення як свідомого й ефективного. Голістична перспектива в пізнанні особистого іміджу враховує не лише фізичні зміни, а й пов'язані з ними психологічні та соціокультурні наслідки, що розширює традиційний дискурс у сфері дизайну.

Висновки. Удосконалення власного іміджу за допомогою неінвазивних практик зміни стилю обличчя, таких як нанесення макіяжу й зачіска, є основою для глибинної перебудови образу агента. Ці поверхневі втручання мають значний вплив на особистість носія, змінюючи його тілесний спосіб буття й контекст самопрезентації. Висвітлено доцільність звернення до парадигми естетичної медицини «Менше – це більше», що слугує основою для естетизації й ефективного саморозкриття. Підкреслено вирішальну роль технік модифікації особистого іміджу, таких як нанесення макіяжу і зачіска, у формуванні внутрішньої та сприйманої ідентичності людини. Ефект цих технік виходить за межі простих стилістичних рішень і має значні наслідки навіть для найтонших естетичних коригувань самосприйняття й суспільного уявлення. Ця стаття висвітлює необхідність усебічного розуміння цих практик неінвазивної модифікації особистого образу.

Ключові слова: модифікація зачіски, модифікація макіяжу, трансформація, візуальний вплив, управління зовнішністю.

ВСТУП

Дослідження особистого стилю нині орієнтовані на висвітлення особливостей підбору елементів одягу й використання автоматизованих систем стильового рішення, що послуговуються методами машинного навчання. Водночас обличчя як значущий біометричний

атрибут ідентичності людини розглядається лише як об'єкт маніпуляції, але не простір саморозкриття. Конкретизація шляхів модифікації макіяжу й зачіски для ефективного втілення особистого стилю є необхідним етапом дослідницького процесу в цьому напрямі. Естетична трансформація, зумовлена зміною

зачіски й макіяжу, є наріжною для особистого іміджу. Ця просторова зміна відіграє ключову роль у формуванні суспільного сприйняття агента, функціонуючи як потужний інструмент для самопрезентації та побудови стійкої ідентичності. Незважаючи на важливість цих явищ, зазвичай дослідницький процес базується на примітивах кількісної парадигми, зосереджуючись, насамперед, на методах автоматизації, що виключає розуміння впливу зачіски й косметичних трансформацій на загальний імідж, але не на окрему естетичну площину, яка аналізується. Окрім того, актуальність дослідження підкреслюється щоразу більшою роллю персонального брендингу у сферах соціальної навігації, що потребує відповідного підходу до управління особистим іміджем.

АНАЛІЗ ПОПЕРЕДНІХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Визначена позитивна кореляція між використанням макіяжу й підвищенням самооцінки сприяє формуванню поняття «цілісної техніки», що розкриває мультимодальне сенсорне сприйняття агента через тактильні, ольфакторні та візуальні стимули. Ця взаємодія закладає основу для соціальної інтеграції й формування конекцій у мережах взаємодії. Водночас поняття цілісної техніки сприяє перегляду розуміння індивідуального іміджу як узалеженого від одягу. Трансформаційний потенціал макіяжу й зачіски виходить за рамки простого естетичного досвіду [8]. Управління зовнішністю може слугувати основою для пом'якшення негативного психоемоційного стану й посилення зв'язності соціальних мереж. Коричі та ін. знайшли докази такого сприятливого впливу використання макіяжу з приємним ароматом або із застосуванням яскравих кольорів на психічне здоров'я жінок, які борються з важкими захворюваннями [5, с. 129].

Окрім того, модифікація стилю обличчя виходить за межі особистих трансформацій і поширюється на соціальну адаптованість агента. Нещодавнє дослідження Палумбо та колег підкреслило значущість особистого іміджу в академічній і професійній успішності студентів [7]. Це спостереження свідчить про те, що підвищення самооцінки, яке забезпечується нанесенням макіяжу й створенням зачіски, потенційно може охопити самоефективність агента і те, як вона сприймається оточенням, устанавлюючи стійкий зв'язок між стилем обличчя, особистим іміджем та ідентичністю.

МЕТА

Мета статті полягає у висвітленні змін особистого іміджу як наслідку використання технік дизайну стилю обличчя, зокрема макіяжу й зачіски.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ

Вплив естетики обличчя на особистий імідж і, як наслідок, на соціальну взаємодію є досить відчутним, як показують результати дослідницьких розвідок. Існує закономірна тенденція приписувати більше позитивних рис привабливим людям, як дітям, так і дорослим, порівняно з тими, хто вважається менш привабливими, що підкреслює еволюційну значимість привабливості обличчя [10]. Проте в сучасному контексті ця динаміка виходить на рівень процесів соціальної еволюції, тож гармонійність особистого іміджу, узалежена від привабливості обличчя, сигналізує про адаптивність агента у соціокультурних контекстах, його соціально-психологічну втіленість [1].

Прикметно, що послідовність сприйняття обличчя виходить за межі раси, етнічного походження та віку і засвідчує універсальну привабливість певних естетичних якостей, що надає можливість виокремити певні техніки макіяжу. Власне, провідний акцент робиться на сприйманому здоров'ї та віці, отже, основою є покращення зовнішнього вигляду шкіри обличчя.

Обличчя як канал невербальної комунікації формує загальний наратив іміджу агента через форму (експресію й рельєф), колір і його однорідність. Ці елементи найбільш виразно захоплюють й утримують увагу іншого [6]. Незважаючи на такий взаємозв'язок, вираженою залишається дихотомія розуміння впливу розподілу кольору шкіри та рельєфу, що сформована послідовністю творення візуального образу через «грим – макіяж» [3]. Попередні результати показують, що однорідність кольору сприяє привабливості, а сприймання кольорової гами підпорядковується принципам нейроестетики [2]. Водночас рельєф поверхні шкіри слугує візуальною ознакою віку. Традиційно літні обличчя сприймаються як менш привабливі, ніж молодші, що підкреслює перевагу молоді естетики у сприйнятті краси й опосередковану непривабливість окремих типів рельєфу [9].

Сьогодні естетичною медициною формується актуальна тенденція у вигляді принципу «Менше – це більше», який орієнтований на стирання негативної експресивності й зменшення сприйманої непривабливості без зміни первинних атрибутів обличчя [4]. Можемо

зазначити, що такий підхід гарантує достатній рівень агентності та контекстуальності, що сприяє саморозкриттю особистості: відновлення здорового і нормативного щодо віку форми й кольору обличчя дає змогу деталізувати залежно від вторинних потреб і вимог. Принцип «Менше – це більше» у косметичному застосуванні наголошує на мінімалістичних стратегіях, які спрямовані на посилення природних рис як основи для подальшої модифікації стилю. Мета полягає у тому, щоб застосовувати косметичні продукти як інструменти для тонкого покращення симетрії обличчя, виразності рис і збереження сприйманої цілісності чи однорідності шкіри. Ця техніка підтримує спрощену, але ефектну естетику, що сприяє свіжому, молодому та природному вигляду.

Початковий етап косметичної методики «Менше – це більше» значною мірою залежить від належної дерматологічної підготовки шкіри за допомогою ретельного догляду, очищення, тонізування й зволоження. Забезпечений оптимальний догляд гарантує зменшення потреби продуктів для покриття й корекції пігментації. Використання праймера, косметичної формули, призначеної для застосування як основи для інших продуктів, нині розглядається як база для захисту шкіри від агресивного впливу косметичного засобу, що відповідає екологічній спрямованості стилістики. Праймери полегшують нанесення продукту, зменшують видимість пор і тонких зморшок та збільшують довговічність косметики. У контексті підходу «Менше – це більше» високоякісний праймер дає змогу використовувати менше тонального крему з одночасним досягненням потрібної однорідності кольору шкіри.

Багатофункціональні косметичні продукти становлять основу цієї мінімалістичної техніки. Такі продукти, як відтінкові зволожувальні креми або BB- та CC-креми, забезпечують подвійну функціональність. Вони пропонують легке й середнє покриття, вирівнюють пігментацію шкіри, водночас звожують і захищають від ультрафіолету. Окрім того, тінт для губ і щік є подвійним продуктом, який надає природного відтінку в обох областях. Замість того щоб удаватися до комплексної основи з повним покриттям, стратегія «Менше – це більше» передбачає використання ретельно підбраного коректора для усунення будь-яких недоліків шкіри, таких як плями, гіперпігментація або еритема, що досягається точковим нанесенням лише на ті ділянки, які цього потребують. Естетичний напрям схиляється до м'якого вдосконалення

вроджених рис. Наприклад, приглушене нанесення бронзера чи рум'ян для підкреслення будови, тонке збільшення брів, щоб надати чіткості обличчю, або делікатне нанесення туші для візуального збільшення очей.

Колористична схема, пов'язана з естетикою «Менше – це більше», зазвичай схиляється до м'яких, нейтральних відтінків. Ці тони спеціально підбрано так, щоб вони доповнювали хроматичні й притаманні індивідуальному відтінку шкіри особливості шляхом створення гармонійної та збалансованої візуальної системи. Методологія підтримує мінімалістичний підхід до макіяжу очей, у тому числі легке нанесення туші й підведення (зокрема, нанесення підводки безпосередньо на лінію вій), що дає змогу підвищити виразність очей. Цей загалом методологічний підхід відображає ширшу суспільну схильність до схвалення природної краси та індивідуальності й водночас узгоджується з естетичними стандартами.

Так само у фокусі уваги підсилення природної краси волосся, а не перевантаження продуктами чи складними формами укладки. Цей принцип заснований на балансі між вишуканістю й простотою і дає змогу створити стиль, який підкреслює природну текстуру, колір та об'єм волосся, відображаючи ідентичність агента й оптимізуючи його індивідуальний імідж.

Перший крок у такому підході – це сприйняття й категоризація природної текстури волосся. Для хвилястого або кучерявого це може означати використання м'яких засобів для формування локонів. Для прямого – легких засобів для збільшення об'єму без створення важкого, неприродного вигляду. Застосування простих технік укладання також може відповідати цій естетиці. Замість складних зачісок або хитромудрих технік плетіння коси доцільно звертатися до простіших стилів (вільні хвилі, гладкі хвостики або класичні пучки). Ці зачіски здатні продемонструвати природну красу волосся і водночас зберегти вишуканий і стильний вигляд.

Надмірне використання засобів для укладання волосся може обтяжити його й спричинити накопичення продукту, що призведе до ефекту тьмяних, неживих пасм. Натомість підхід «Менше – це більше» заохочує застосовувати мінімальну кількість продукту для збереження природного блиску й пружності волосся. Інший аспект підходу – стримані аксесуари для волосся. Замість великих і таких, які надміру притягують до себе увагу, елементів послуговуються витонченими деталями, наприклад простими заколками

або тонкими пов'язками. Вони додають нотку елегантності, не перешкоджаючи загальному стилю.

Також принцип «Менше – це краще» рекомендує вибирати такі відтінки для фарбування волосся, які б доповнювали тон шкіри агента й природний колір волосся. Екстремальні зміни кольору можуть завдати шкоди і потребують інтенсивного догляду. Тому більш тонкий підхід – це додавання м'яких відблисків або ж невелике зміщення відтінку, що посилить природний. Нарешті, регулярний догляд є ключовим компонентом принципу. Підстригання, глибокі процедури кондиціювання та належний щоденний догляд допоможуть зберегти здоров'я волосся та його природний блиск, зменшуючи потребу важкої укладки або надмірної кількості продуктів.

Проте доцільно зауважити, що принцип «Менше – це більше» є примітивом, а не стандартом дизайну. Значну роль відіграють культурні й особистісні аспекти стильового рішення [1]. У контексті процесу глобальних культурних обмінів і взаємного навчання використання макіяжу обличчя як механізму для модифікації особистого образу розкривається його глибинний вплив на соціально-психологічну реальність. Макіяж і зачіска як форма дискурсивної сили є способом самовираження та утвердження індивідуальної й колективної ідентичності.

Наприклад, розглянемо естетичні відмінності в практиці дизайну обличчя між західними суспільствами й культурами, де люди зазвичай мають більш плоску структуру кісток і м'який темперамент, як-от деякі азійські суспільства. У цих культурах часто менше уваги приділяється використанню сильного (насиченого) макіяжу чи рельєфної зачіски, щоб приховати недоліки й покращити структуру обличчя. Природні риси обличчя акцентуються, а макіяж є радше тонким доповненням, аніж інструментом для значної трансформації. Ця перспектива помітно відрізняється від західної естетики макіяжу, яка часто передбачає більш широке використання продуктів для підсвічування, контуру й зміни структури обличчя. Ця розбіжність демонструє, як використання макіяжу для обличчя та його роль у зміні особистого іміджу може суттєво відрізнятися в різних культурах, сформованих різними суспільними нормами, стандартами краси й основними векторами самопрезентації [11]. Тому макіяж – це не просто інструмент для зміни особистого іміджу, це також відображення культурного дискурсу, у якому він практикується. Це підкреслює, як культурна естетика й уявлення про красу можуть

формування використання макіяжу і, як наслідок, впливати на особистий імідж, який він допомагає створити. Отже, макіяж є потужним інструментом культурного вираження, а також сприяє зміні індивідуального іміджу.

Багатомірний вплив макіяжу й зачіски на особистий імідж розкриває потенціал змін самоефективності агента як носія. Саме завдяки поєднанню естетичної й психологічної парадигми ми можемо отримати більш повне розуміння свідомих стилістичних рішень, прийнятих окремими людьми, та їх ефективності в представленні іміджу, а також сформувати відповідний контекст щодо вибору дизайну стилю професійними фахівцями. Наголошено на психологічних наслідках естетичного вибору. Еволюція особистого іміджу виходить за рамки традиційного фокусування на фізичних змінах і повинна розглядатися через інтегративний підхід, який ураховує психологічні й соціокультурні наслідки для носія.

Окрім того, ця цілісна перспектива розширює традиційний дискурс у сфері дизайну, оскільки окреслює вплив суспільних норм і культурних чинників на особисті рішення щодо іміджу. Він визнає, що індивідуальний стиль не вибирається ізольовано, а глибоко вкорінений у ширший соціокультурний контекст. Так, індивідуальний образ людини розглядається не лише як особисте відображення, а й як репрезентація її культурної ідентичності, суспільних норм і спільних естетичних цінностей [1]. Окрім того, це дослідження підкреслює важливість неінвазивних методів модифікації обличчя в дизайні особистого іміджу. Зокрема, використання макіяжу й зачіски як відносно простих і тимчасових засобів модифікації має значний вплив на загальний імідж особистості, який виходить за межі фізичної трансформації, впливаючи на такі психологічні компоненти, як самоефективність, самооцінка й психічне благополуччя.

ВИСНОВКИ

Оптимізація особистого іміджу за допомогою таких прийомів неінвазивної модифікації обличчя, як нанесення макіяжу й коригування зачіски, указує на складний перетин естетичного та психологічного. Ці, здавалося б, поверхневі зміни суттєво впливають на імідж і, як наслідок, на соціальну та внутрішню оцінку агента.

У цьому контексті ми звертаємося до естетичного принципу «Менше – це більше», що розкривається під час аналізу культурних відмінностей уподобань макіяжу й зачісок. Західні суспільства часто наголошують на

більш помітному використанні макіяжу та різних зачісках, натомість інші культури можуть схилитися до витонченості, надаючи більшого значення покращенню природних рис і естетики тіла. По суті, модифікація особистого іміджу стосується не лише індивідуальної фізичної трансформації, а й служить середовищем для культурного діалогу та вираження ідентичності. Тому звернення до мінімалістичної естетики сприятиме більш ефективній самопрезентації.

Зрештою, це дослідження висвітлює важливу роль технік модифікації особистого

іміджу, таких як нанесення макіяжу й зачіска, у формуванні кінцевої ідентичності агента. Їхній вплив виходить за межі стильового рішення, що підкреслює значний вплив навіть мінімальних естетичних змін на сприйняття себе та оточення. Ці ідеї вказують на необхідність тонкого розуміння зазначених практик неінвазивної модифікації особистого іміджу. Роль макіяжу й зачіски не обмежується полем косметичних процедур, а має також величезне значення для формування особистості в її соціально-психологічному контексті.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] Дихнич Л., Харченко А. Створення індивідуального стилю на основі аналізу потреб споживача. *Україна у світових глобалізаційних процесах: культура, економіка, суспільство* : тези доповідей III Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 24–25 березня 2021 р. Київ : КНУКіМ, 2021. Ч. 1. С. 167–169. URL: <https://kuk.edu.ua/nauka/#tab-1-3-1>.
- [2] Момчилова А. Колір як образотворчий засіб гриму. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2018. №. 28. С. 294–299. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ukrkm_2018_28_51.
- [3] Момчилова А. Науково-теоретичні засади дослідження гриму в мистецьких практиках. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»*. 2018. № 38. С. 259–268. DOI: <https://doi.org/10.31866/2410-1176.38.2018.141828>.
- [4] Braccini F. «Less is more»: A new concept in aesthetic medicine. *Rev Laryngol otol rhinol*. 2017. Vol. 138. № 2. P. 35–39.
- [5] Korichi R., Pelle-de-Queral D., Gazano G., Auber A. Why women use makeup: Implication of psychological. *Journal of cosmetic science*. 2008. Vol. 59. P. 127–137.
- [6] Langlois J.H., Kalakanis L., Rubenstein A.J., Larson A., Hallam M. & Smoot M. Maxims or myths of beauty? A meta-analytic and theoretical review. *Psychological bulletin*. 2000. Vol. 126. № 3. P. 390. DOI: <https://doi.org/10.1037/0033-2909.126.3.390>.
- [7] Palumbo R., Fairfield B., Mammarella N., Di Domenico A. Does make-up make you feel smarter? The «lipstick effect» extended to academic achievement. *Cogent Psychology*. 2017. Vol. 4. № 1. P. 1327635. DOI: <https://doi.org/10.1080/23311908.2017.1327635>.
- [8] Russell R., Batres C., Courrèges S., Kaminski G., Soppelsa F., Morizot F., Porcheron A. Differential effects of makeup on perceived age. *British Journal of Psychology*. 2019. Vol. 110. № 1. P. 87–100. DOI: <https://doi.org/10.1111/bjop.12337>.
- [9] Samson N., Fink B., Matts P.J. Visible skin condition and perception of human facial appearance. *International Journal of Cosmetic Science*. 2010. Vol. 32. № 3. P. 167–184. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1468-2494.2009.00535.x>.
- [10] Tran A., Rosales R., Copes L. Paint a better mood? Effects of makeup use on YouTube beauty influencers' self-esteem. *Sage Open*. 2020.

REFERENCES

- [1] Dykhnych, L., & Kharchenko, A. (2021). Stvorennia indyvidualnoho styliu na osnovi analizu potreb spozhyvacha [Creating an individual style based on the analysis of consumer needs]. (I. Verezomska (Eds.)). *Ukraine in global globalization processes: culture, economy, society* (pp. 167–169). KNUKіM Publishing Center. Retrieved from: <https://kuk.edu.ua/nauka/#tab-1-3-1> [In Ukrainian].
- [2] Momchylova, A. (2018). Kolir yak obrazotvorchyy zasib hrymu [Color as an artistic means of make-up]. *Ukrainian culture: past, present, ways of development*, 28, 294–299. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ukrkm_2018_28_51 [In Ukrainian].
- [3] Momchylova, A. (2018). Naukovo-teoretychni zasady doslidzhennya hrymu v mystetskykh praktykah [Scientific and theoretical foundations of the study of make-up in artistic practices]. *Bulletin of KNUKіM. Series «Art history»*, 38, 259–268. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.38.2018.141828> [In Ukrainian].
- [4] Braccini, F. (2017). «Less is more»: A new concept in aesthetic medicine. *Rev Laryngol Otol Rhinol*, 138(2), 35–39.
- [5] Korichi, R., Pelle-de-Queral, D., Gazano, G. & Auber, A. (2008). Why women use makeup: Implication of psychological. *Journal of cosmetic science*, 59, 127–137.
- [6] Langlois, J.H., Kalakanis, L., Rubenstein, A.J., Larson, A., Hallam, M. & Smoot, M. (2000). Maxims or myths of beauty? A meta-analytic and theoretical review. *Psychological bulletin*, 126(3), 390. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.126.3.390>.
- [7] Palumbo, R., Fairfield, B., Mammarella, N. & Di Domenico, A. (2017). Does make-up make you feel smarter? The “lipstick effect” extended to academic achievement. *Cogent Psychology*, 4(1), 1327635. <https://doi.org/10.1080/23311908.2017.1327635>.
- [8] Russell, R., Batres, C., Courrèges, S., Kaminski, G., Soppelsa, F., Morizot, F. & Porcheron, A. (2019). Differential effects of makeup on perceived age. *British Journal of Psychology*, 110(1), 87–100. <https://doi.org/10.1111/bjop.12337>
- [9] Samson, N., Fink, B. & Matts, P.J. (2010). Visible skin condition and perception of human facial appearance. *International Journal of Cosmetic Science*, 32(3), 167–184. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2494.2009.00535.x>.

Vol. 10. № 2. P. 2158244020933591. DOI: <https://doi.org/10.1177/2158244020933591>.

[11] Wu J. Cross-cultural Study of Aesthetic Concepts and Philosophical Depth – Taking Makeup as an Example of Eastern and Western Aesthetics. *Journal of Sociology and Ethnology*. 2023. Vol. 5. № 3. P. 121–126. DOI: <https://doi.org/10.23977/jsoce.2023.050318>.

[10] Tran, A., Rosales, R. & Copes, L. (2020). Paint a better mood? Effects of makeup use on YouTube beauty influencers' self-esteem. *Sage Open*, 10(2), 2158244020933591. <https://doi.org/10.1177/2158244020933591>.

[11] Wu, J. (2023). Cross-cultural Study of Aesthetic Concepts and Philosophical Depth–Taking Makeup as an Example of Eastern and Western Aesthetics. *Journal of Sociology and Ethnology*, 5(3), 121–126. <https://doi.org/10.23977/jsoce.2023.050318>.

ABSTRACT

Zabora V. Optimizing personal image: quantitative changes in the hair and makeup modification.

The aim of this study is to uncover the alterations in personal image that arise from individual modifications of hairstyle and makeup. **The research methodology** deployed involves a comprehensive review of quantitative studies pertaining to hairstyle and makeup modifications, thereby reflecting the socio-psychological transformations experienced by the individual. An axiomatic approach is adopted for the thorough analysis of secondary sources.

The novelty of this research lies in its synthesis of psychological and aesthetic results derived from facial style design through makeup and hairstyling. This study highlights the multi-dimensional impact of non-invasive face modification methods, which significantly influence an individual's overall image and self-efficacy. Explorations within the domain of psycho-aesthetics are crucial for comprehending a stylistic decision as a conscious and effective choice. A holistic perspective in understanding personal image considers not only physical transformations, but also the related psychological and sociocultural consequences, thereby expanding traditional discourse within the design field.

In conclusion, enhancing one's self-image through non-invasive practices of altering facial style, such as makeup application and hairstyling, sets the stage for a profound transformation of the individual's image. These seemingly superficial interventions wield a significant impact on the individual's identity, altering their embodied existence and context of self-presentation. The relevance of the «Less is more» aesthetic medicine paradigm is underscored, serving as a foundation for aestheticization and effective self-expression. The pivotal role of personal image modification techniques, such as makeup and hairstyling, in shaping an individual's internal and perceived identity is emphasized. The influence of these techniques extends beyond mere stylistic choices, spotlighting the significant repercussions of even the subtlest aesthetic adjustments on self-perception and societal perceptions. This article accentuates the necessity for a comprehensive understanding of these non-invasive personal image modification practices.

Key words: hairstyle modification, makeup modification, transformation, visual impact, appearance management.

AUTHOR'S NOTE:

Zabora Volodymyr, Assistant Professor at the Department of Show, Variety and Event Directing of the Faculty of Theater, Cinema and Variety of the Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv, Ukraine, e-mail: vladimause@ukr.net, orcid: 0000-0001-6273-5430

Стаття подана до редакції 19.10.2023 р.